NUTARTA: -priimti darbo planą 1892/93mm.

3.....

Pirmininkas: (m) S. Daraščiauskas
Sekretorius: (m) J. Šeflerytė

12(0)01

Kūno charakteristika

1. Šaipokas
1.- Shut kut kut, ką matau! Dai, vai, aukso puodą radau!
2. -Ką tu ten dausai?
-Grįžę grįžau. (vandaris l.)

2. Kaimo šnekorius.
1. Kiek tokių siuvėjo sparnuotų žodžių, dainų ir dainušių dlajoja paraplijoj!
2. -Kad tave kuikiai užbadytų,- gerai sudėta

3. Vyliardis gamtą
1. Lina siuvėjas ir meisterkis neskubėdami, baksnodami lazdomis žemą klausydamiesi, kaip ji skamba, krapštinėdami kiekvieną sužėlusį kupstą, glostydami pakelės medį

4. Linksmas

5. Dagingas

6. Dainininkas
7. Įrokytas
8. Įrokštantis Lietuvos laisvės

aptardami, kiek jis šiemet metų, kada buvo mažas, kokie atsiminimai siejasi su šiuo tiltu.
1. -Kaunuk, netrunk į dešinį pasuk! Katarinų, košė atarinų!
2. Dyrų kelnės tarytum ąžuolo kaitėsi aplink blauzdas, osijonai taip ir bangavo klostėmis kaip armonikos.
Kas jį apeis dainoje, kas jį praleks dainoje, plunksnele!
1.-Pabuvola mūsų gentė!

Dev. 92.0

Rašinys

Paveikslėlio šnekutis

Planas

I Įžanga. Skaitytas tekstas.
II Paveikslėlio šnekutis:

a) buvo linksmas ir kūrybingas,
b) sąmojingas ir pažangių minčių,
c) kleistorius.

III Šnekučio mirtis.

Perskaičius P. Cvirkos romaną „Meisteris ir šunys" susipažinau su įvairiais žmonėmis charakteriais. Su meisteriu Deveikiu, kuris buvo labai nuoširdus ir savotiškai charakteringo. Jo nesunku prasi, kada džiaugėsi, kada liūdi. Su meisterio šunimis, kurie labai skirtingi. Ir su jo senute žmona, kuri pergyvena nelaimes jų namuose. Ir su geriausiu meisterio Deveikos draugu šunveiju ir poetu, bei dainininku Kriaušos Šamoškiu.

Kriaušas buvo kaime žymiausias žmogus. Deržinia „Kiek tokių šunveijų sparnuotų žodžių, dainų ir dainušių klajoja pavarpijoj!" Pavasarį, kada suorganizo šnekučiai, meisteris Kriaušai padarė „inkilą", kurį iškėlė obelėje prie namų. Šame name gyveno Kriaušas kurdavo eilėraščius, dainas. O Deveika buvo jo pirmas kritikas: „-Kad tave vaikai užkabdytų, - gerai sudėta", sakydavo meisteris, kai jam patikdavo. Kriaušas buvo nelabai geras poetas, bet ir dainininkas. Taip pat buvo puikus šunveijas. Kaip „Vyrų kelnės tarytum gyvos kaitėsi aplink blauzdas, o sijonai taip ir bangavo klostėmis, kaip armonikos." Jo šiuti drabužiai storas medžio paplokinėlavo, plonas - pastorinėlavo. Bet jam buvo nuoboduu tik siūti, todėl su savo augintiniais šnekučiais žiemą nuo šalnučio rogutėmis vaikėnavo. Taip vis šūktelėdavo Domininkėlui: „- Kaukšėk, netykėk į dešinį pamėk! Ar tamsu, kosė atsau?" O kai žmonės klausdavo, kų jis veikia tam savo „inkile", Kriaušas gudriai atsakydavo: „-Gyvenu gyvenu."

Kriaušas rašė savo dainas, eilėraščius rašė, bet ir daug skaitė lietuviškų leidinių ir kitiems paaiškindavo. Vienam nematant į kišenę įdėdavo, kitam į rankas įduodavo. Šunveijas ne vien užsidirbamų pelnų skaitė, bet ir kėlėvos laisvę suvokė. Jis kartu su kitais žmonėmis į atlaidus ėjo, kur kiek į atlaidus, kiek oratorių klausytis. „-Prabudinda mūsų genties!", džiaugėsi Kriaušas. Ir kartu su meisteriu nuėjo į bažnyčią poniklausyti.

Oro tvenus prikėlė liaudį, o Kristaus pasiėjo žmones susiburti ir patarnėjimą tokiam darytis „-Dykai įdalsėjų atstatyk valokių!" šaukė Pagramančio šnekutis.

Bet veltui jis okiavojėsi. Pavėjė „šnekutis guli šonu pavirtęs, palaužtais spyrnais aukštojė lovojė." ir iš tų. autoriaus žodžių aiškų, kad žmonelaiai jį baisiai sumušė. Kad vėl ir pats Kristus sakė: „~~Kaip aš~~ ...-vieną liežuvėlį sveiką paliko" Keistas tas Pagramančių šnekutis Nors ir kaip jam skauda, bet jis neišsižada ir gana keistai juokauja mirties patale: „- Meister, kad šičia pasimatytum... velnias, nula bėga. Kažin, jei katalį įkištum?", kai Devitka aplink jį laksto. Keistas tas Pagramančio šnekutis pasiliko iki paskutinės savo gyvenimo minutės. O kaip jis porašė savo tįstamentą! Tiesa būž dietuvojė tokių keistų žmonių nebeliko! Kristus viską jame talpina: laisvės meilę, neapykantą rusų carui Nikui, kuriam atidavė šnygą, dvi vaikaičiukus, bei jo činovnykams, paliko viską pasikarti. Dominikėliui Barkučiui „... adatėlį siūlą, pirštelį broselį, žiedelius, smuikelį našlį bobelę, namiuką ir viską, kas jame..." paliko.

Taip ir nustojo plakusi Pagramančio šnekučio širdis. Kažin ar „kas jį apeis dainojė, kas jį pralenks adata, plunksnele!" Ir iš viso ar bus tokių žmonių kaip Kristaus Donelaičius, Pagramančio šnekutis... 5/3=

Klaidų taisymas

Kūrėjbingas - kūryba
Įdomiais - į priešd.: įlipo, įšoko;
Džiaugiasi - džiaugiasi
Šviesiausias - gražiausias
Dainininkas -
Žmonėms -
Testamentą -

Atpasakojimas

Skorpiai

92102